

gets Billigelse dertil, med nogen Fortrydelse tænker paa, at det kunde han ogsaa have gjort i Fjor. Hvad skal man gøre derved? Det, at en Mand paa Trapperne tænker paa, hvad han kunde have sagt oppe i Stuen, er umuligt for en anden at gøre noget ved, selv om denne anden, der var oppe i Stuen, tænkte paa at gøre det, den første glemte at gøre.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har først talt om Indtægten paa det foreliggende Finanslovsforslag, og der er det især dette Spørgsmaal om Indtægts- og Formueskattens Forhøjelse med 2 Mill. Kr., han har drøftet. Jeg vil sige om denne Forhøjelse, at den er saa meget mere berettiget, som den i høj Grad hviler paa Landsoverskatteraadets Virksomhed i det forløbne Aar. Det er altsaa i Virkeligheden et Udtryk for, hvad Skatten burde give, efter at de Institutioner, man har at gøre med, er traadt fuldstændig i Virksomhed. Det er noget andet end, om man ellers uden videre vilde have sat den op paa Grundlag af Skattedepartementets eller Statistisk Departements Beregning. Her er bragt et Grundlag til Veje for, hvad Formue- og Indkomstskatten i Forbindelse altsaa med Landsoverskatteraadets Virksomhed kunde eller burde give i indeværende Finansaar, og dette vilde man altsaa kunne gaa ud fra med Hensyn til det kommende. Jeg vil oven i Købet sige, at naar man har sat Indkomst- og Formueskatten op med 2 Mill. Kr. for det kommende Finansaar, er det i Virkeligheden en forholdsvis lav Beregning. Disse Tal kan man jo ingenlunde med Sikkerhed udtale sig om. Det ærede Medlem fra Æbeltoft kan ikke med større Sikkerhed udtale sig om Fremtiden i pessimistisk Retning, end jeg kan gøre det i optimistisk. Jeg vil dog sige, at naar Indkomst- og Formueskatten er sat til 20 Millioner, er det efter min Mening en hel eller en halv Million for lavt, saaledes at vi paa dette Punkt kan vente snarere at faa 21 end 20 Millioner ind, og da synes jeg, det er fuldkommen berettiget at sætte den op til de 20 Millioner. Det, der var Tale om for det ærede Medlem i Fjor som Finansminister, var at sætte denne Indtægt op med de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som han behøvede for at tilvejebringe Balance, og i Virkeligheden indbragte Formue- og Indkomstskatten langt mere, end den var anslaaet til for 1913—14.

Naar der saa er Tale om, hvorledes Indtægten overhovedet vil stille sig, vil jeg sige, jeg tror, der vil blive en større Ind-

tægt paa denne Finanslov end anslaaet. Tallene for Forbrugsafgifterne i indeværende Finansaar, som nu straks løber til Ende, har jeg korrekt for de første 11 Maaneder, og jeg lægger uden videre det Tal til, som Marts Maaned udviste i Fjor, hvad jeg mener, jeg er berettiget til, fordi Marts Maaned er om ikke den daarligste saa dog den næst daarligste Maaned, saa der er ingen Grund til at tro, at Marts Maaned i Fjor var af en særegen god Beskaffenhed; alt overvejet, er der ingen Grund til ikke at turde lægge Indtægterne i Marts Maaned til Grund, det kan i hvert Fald ikke blive mange Tusinder galt, da Tallene for de første 11 Maaneder, som sagt, er ganske korrekte. Forbrugsafgifterne for 1913—14 vil da i runde Tal udgøre 55,235,000 Kr., medens de var anslaaede til 53,465,000 Kr.; de har altsaa givet 1,770,000 Kr. mere. Forbrugsafgifterne for næste Aar er anslaaede til 55,345,000 Kr.; det hele, det altsaa kommer til at dreje sig om, er, at der ikke skulde kunne indkomme 110,000 Kr. mere end anslaaet. Vil disse 110,000 Kr. indkomme, eller vil de det ikke — jeg mener absolut Jo. Naar jeg nemlig tager de rene Toldafgifter — og det er jo dem, det staar mest paa —, har de efter samme Beregningsmaade som før, idet jeg lægger Marts Maaned i Fjor til, som for Resten oven i Købet var en meget daarlig Maaned, indbragt 34,825,000 Kr., medens de var anslaaede til 33,154,000 Kr., og de har altsaa givet omtrent 1,700,000 Kr. mere end anslaaet. De er for næste Aar anslaaede til 34,342,000 Kr., altsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre. Beregningen er altsaa meget forsigtig, idet den rene Toldindtægt er anslaaet til $\frac{1}{2}$ Million mindre, end den faktisk vil blive for indeværende Finansaar, og der er slet ingen Grund til at tro, at den ikke i det kommende Aar skulde give i hvert Fald lige saa meget som i indeværende Finansaar. Jeg ved meget vel, at der kan være Tale om en vis Stagnation, en Standsning, at man taler om, at de gode Aar er forbi, men paa den anden Side spaaede man ogsaa om indeværende Finansaar, at det vilde blive langt ringere end det foregaaende, det spaaede ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), saa vidt jeg erindrings, da vi behandlede disse Spørgsmaal ved Finanslovens første Behandling. Jeg mener altsaa ikke, at der er nogen Grund til at tro, at næste Aar bliver ringere; indeværende Aar er ikke blevet ringere; tværtimod, i Forhold til 1912—13, som var et